

Lärdomar från en ek Lessons from an oak tree

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 6.4.2009

Kerstyn Battenberg

Har du någonsin sett en stor ek med grenar som sträcker sig flera meter i alla riktningar? De är enorma, massiva och väger flera hundra kilo. Jag har ofta förundrad frågat mig varför grenarna inte går av.

Men alla trädets grenar bärs upp av *en* stomme – *en* stam, *ett* rotsystem. Medan trädets rotsystem inte syns och vi kanske inte tänker på det, är beviset på att det finns otvivelaktigt. Man säger faktiskt att ett trädets rotsystem kan växa ut två till tre gånger vidare och djupare än trädets självt.

Ju mer rötterna sprider sig under jorden, dess mer kan trädet mogna och växa uppåt och utåt. Den ordning det växer i är också viktig. Rötterna måste växa först, eftersom trädets grenar inte kan växa förrän rötterna kan ge dem den näring de behöver. Så det "osynliga" måste etableras innan det synliga resultatet kommer i dagen.

Man kan onekligen göra jämförelser med "andliga rötter". Det har definitivt funnits stunder när det har tyckts som om jag inte kunnat känna Guds närvaro. Men när jag förstått hur jag passar in i Guds plan, och bättre förstått min fullkomliga plats i Hans skapelse, har ett sorts andligt rotsystem utvecklats i tanken. Och med denna tillväxt har en befriande skönhet blivit synlig "ovan mark" i mitt liv. När jag får näring av Gud, kan jag naturligt utveckla mig och komma till blomning. Det är inte något jag behöver tvinga fram.

Jag blev påmind om detta nyligen när jag var hos hårfrisörskan. Hon lade märke till en knöl i huvudet. Jag hade vetat om den i flera år. Den gjorde inte ont, men jag lade märke till den när jag borstade håret. Och jag hade oroat mig och undrat över den av och till. Min hårfrisörskan lät ängslig när hon uppmanade mig att låta en läkare se på den. Hon varnade mig att en annan person som haft något liknande hade fått höra att det var fråga om något livshotande och att jag borde vara medveten om att det kunde vara något sådant. Jag tackade henne och frågade genast Gud i bön vad Han visste om saken. Jag hörde ingenting. OK. Ett annorlunda svar. Men det var vad jag behövde just då. Jag förstod att Gud inte visste något om detta fysiska tillstånd. I mina studier i Kristen Vetenskap och när jag utforskat *Vetenskap och hälsa*, har jag lärt mig att: "Gud är inte upphovet till dödliga disharmonier. Därför godtar vi den slutsatsen, att disharmonier endast har en uppdiaktad tillvaro, att de är dödliga föreställningar, vilka tillintetgörs av den gudomliga Sanningen och Kärleken" (s. 231). Jag visste att Gud är Kärlek. Han ger oss inte problem som vi måste be över och fixa med andliga medel. En utgångspunkt i bönen börjar med att man erkänner den enda fullkomliga Guden och Hans återspejling, den fullkomliga människan. Kunde då fysisk sjukdom vara en skapelse av denna fullkomliga Gud, tänkte jag? Absolut inte. Med det svaret avvisade jag all oro från mina tankar.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

Under de kommande veckorna och månaderna fortsatte jag mitt regelbundna studium av Kristen Vetenskap, men tänkte inte specifikt på knölen. Jag insåg att sedan jag ingenting hört från Gud var jag inte rädd längre. I min regelbundna andliga verksamhet fortsatte jag att se mig själv och andra som Gud ser var och en, harmoniska, fullkomliga och rofyllda. Det var inte förrän några månader senare, innan jag skulle gå till hårfrisörskan igen, som jag lade märke till att knölen helt hade försvunnit.

Vad jag tycker om i det här exemplet är att när min förståelse av vem jag är, vilket förhållande jag har till Gud och vad Gud vet om mig växte, så försvann en ful fysisk växt. Segern kom när en ängslig materiell syn rensats ut ur min tanke och ersatts med förlitan på den gudomliga Sanningen. Då var det möjligt för mig att älska Gud mer och att lyssna med mer frimodighet. Och helande kom helt naturligt.

Jag är övertygad om att när vår förståelse av Gud, våra andliga rötter, växer sig djupare, kan vi bättre förstå hur vi passar in i Guds överväldigande plan. Sedan bär vi obehindrat fantastiskt vackra grenar – dagliga helande, starka bevis på Guds kärlek och beskydd, bevis som når vida och har en fast grund. Och, liksom eken, slutar vi inte att växa i vår törst efter andlighet. "Rötter" söker vatten, eller vederkvickelse, och blir djupare, mer etablerade. Det samma gäller för att upptäcka mer och mer av livets mening. Det är en process som inte stannar av.

*Den här artikeln lades först ut på www.spirituality.com
Kerstyn Battenberg skriver från Newport Coast, Kalifornien*